

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Ing. Veroniky Hesové a Zdeňky Hirochové v hlavním líčení konaném dne **8. ledna 2020**

takto:

Obžalovaní

1. [redacted]
 narozen [redacted] nezaměstnaný, trvale bytem [redacted] t. č. ve
 výkonu trestu odnětí svobody ve [redacted] a

2. [redacted]
 narozen [redacted] Slovenská republika, brusič, trvale bytem [redacted]
 [redacted] adresa pro doručování: u [redacted] státní občan
 Slovenské republiky,

jsou vinni, že

oba obžalovaní společně

1) dne 31. 12. 2018 kolem 16.00 hodin v Táboře [redacted] č. p. [redacted] - ve druhém patře, pod vlivem alkoholu, zabouchali na dveře bytu č. [redacted] obývaného nájemkyní [redacted] nar. [redacted] a když její syn - [redacted] nar. [redacted] otevřel dveře, natlačili se přes něj, bez vyzvání, do bytu, obžalovaní [redacted] natlačil až do koupelny, kde s ním mrštil o pračku, přičemž došlo k poškození odpadové roury pračky ke škodě [redacted] ve výši 60 Kč a nožiček topení ke škodě majitele bytu - [redacted] nar. [redacted] ve výši 390 Kč, načež [redacted] fyzicky napadali oba obžalovaní údery pěstí, které se poškozený snažil vykrýt, a způsobili mu tak tržnou ránu pod pravým okem, poté se obžalovaný [redacted] chtěl dostat dál do bytu, v čemuž se mu snažila zabránit [redacted] která ho opakovaně vyzývala k opuštění bytu a chtěla ho z bytu vytlačit, přičemž ji obžalovaný [redacted] uchopil za levou ruku v oblasti zápěstí a ohnul do protisměru, a způsobil tak poškozené [redacted] nitrokloubní zlomeninu dolního konce levé vřetenní kosti s odlomením bodcovitého výběžku levé loketní kosti, čili těžké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 8-10

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

týdnů, poté obžalovaní ještě chvíli něco křičeli, a nakonec byt opustili,

obžalovaný ██████████ **sám**

2) dne 31. 12. 2018 v přesně nezjištěné době od 18.00 do 19.10 hodin v Táboře, ██████████ č. p. ██████████ - ██████████ pod vlivem alkoholu, v bytě č. ██████████ obývaném nájemkyní ██████████ nar. ██████████ jeho tehdejší přítelkyní, této nadával, fyzicky ji napadal uchopením pod krkem, strkáním po bytě a údery otevřenou dlaní do obličeje, dále prorazil dveře do koupelny a dveře do ložnice, poté uchopil jídelní stůl a mřítíl s ním o zem a kuchyňskou linku, čímž poškodil obojí, následně z bytu odešel na chodbu, načez přistoupil ke vchodovým dveřím do sousedního bytu č. ██████████ obývaného nájemkyní ██████████ nar. ██████████ do nichž mlátil a kopal, čímž poškodil uložení kovové zárubně v obzdívce, a svým jednáním způsobil ██████████ poškozením jídelního stolu škodu ve výši 800 Kč a majiteli obou bytů - ██████████ nar. ██████████ poškozením kuchyňské linky a interiérových i vchodových dveří škodu v celkové výši 2 100 Kč,

3) dne 1. 1. 2019 kolem 00.20 - 00.30 hodin v obci ██████████ okres Tábor, pod vlivem alkoholu, po přečlenění oplocení vnikl na pozemek u domu č. p. ██████████ obývaného ██████████ nar. ██████████ kam před ním uprchla jeho tehdejší přítelkyně ██████████ nar. ██████████ s nezletilým synem, ze dvora bouchal na částečně prosklené dveře do kuchyně a na okno, dožadoval se ať otevřou, vykřikoval, že ██████████ miluje, že nebude pít apod., a když ho ██████████ vyzvala, ať odejde, nadával jí i ██████████ a po chvíli z pozemku odešel vstupní brankou, kterou si odemkl zevnitř zasunutým klíčem v zámku, přičemž tento klíč (bez hodnoty) odcizil,

4) dne 1. 1. 2019 v přesně nezjištěné době od 14.00 do 15.00 hodin v Táboře, ██████████ p. ██████████ - ve druhém patře, se pokoušel přesně nezjištěným způsobem vypáčit či vvrazit uzamčené vstupní dveře do bytu č. ██████████ obývaného nájemkyní ██████████ nar. ██████████ jeho tehdejší přítelkyní, v úmyslu do bytu vniknout a vzít si tam své věci, což se mu nepodařilo, za tím účelem dokonce požádal ██████████ jež se na místo přišla podívat kvůli hluku, o zapůjčení šroubováku, v čemž mu nebylo vyhověno, nicméně i tak při páčení předmětné dveře poškodil v oblasti zámku, bezpečnostního kování, kovové zárubně a okolí, a způsobil tak majiteli bytu - ██████████ nar. ██████████ škodu v celkové výši 3 100 Kč,

tedy

obžalovaný ██████████

ad 1) jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

ad 1), 3) a 4) jednak neoprávněně vnikl do obydli jiného, dílem při činu užil násilí, dílem překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, a dílem čin spáchal úmyslným společným jednáním dvou osob, a jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k vniknutí do obydli jiného, a při činu užil násilí, přičemž k dokonání činu nedošlo,

ad 1), 2) a 4) poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

obžalovaný ██████████

ad 1) úmyslným společným jednáním dvou osob vnikl do obydli jiného a při činu užil násilí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

čímž spáchali

obžalovaný [REDACTED]

ad 1) zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 1), 3) a 4) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 1), 2) a 4) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDACTED]

ad 1) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDACTED]

Podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let a 9 (devět) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

obžalovaný [REDACTED]

za tento a sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23. 4. 2019 č. j. 19T 43/2019 - 53, jenž právní moci nabyl dne 15. 5. 2019,

podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **26 (dvacet šest) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **povinnost** v průběhu zkušební doby hradit výživné běžné a podle svých sil uhradit výživné dlužné.

Tímto rozsudkem se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23. 4. 2019, č. j. 19T 43/2019 - 53**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

...

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému [REDACTED] **ukládá povinnost zaplatit** na náhradě škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, IČ: 41197518, **částku 1 765 Kč**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

1. V hlavním líčení byli vvslechnuti obžalovaní [redacted] a [redacted]. Slyšení byli svědci [redacted] a [redacted]. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků [redacted] a [redacted]. Čteny byly znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví soudní lékařství. Dále byly provedeny listinné důkazy, jejichž podstatný obsah je citován níže.

2. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že na Silvestra byl v bytě tehdejší přítelkyně, byl tam i [redacted]. Vypil dvě lahve vodky, stejně jako [redacted]. Začali se hádat, pak přišel [redacted] a pustili se do sebe. Vzal [redacted] odtrhl jej od sebe a hodil s ním. [redacted] napadl pěstmi, tzv. bagrem, obžalovaný ho jen chytil za krk a hodil s ním pryč. Nesnažili se dostat do bytu [redacted] nechytal ji za zápěstí a neví, jak došlo k tomu, že je měla zlomené, resp. jak došlo k zranění jejího zápěstí. Byli opilí, vše si nepamatuje. K bodu 2) obžaloby uvádí, že je pravda, že šel do bytu [redacted] zdemoloval jej a je možné, že ji i napadl, měli mezi sebou konflikt. Měl výpadek způsobený požitím alkoholu, vše si nepamatuje, mrzí jej to. K bodu 3) obžaloby uvedl, že poté, co v bytě [redacted] nebyla, šel k její babičce. Přešel plot a volal na [redacted]. Ta vyšla ven, že zavolá policii. Pak odešel pryč, není si vědom, že by bral klíč od vrat. Nepamatuje se, že by pak šel zpátky do bytu na [redacted] - viz bod 4) obžaloby.

3. Obžalovaný [redacted] uvedl, že mu na Silvestra volal [redacted] že nemá s kým pít. Vypili dvě lahve vodky, má výpadek, nic si nepamatuje. Ráno mu [redacted] říkal, že napadl [redacted]. Lituje toho.

4. Svědkyně [redacted] uvedla, že na Silvestra byla doima spolu se svým synem [redacted]. Přišli obžalovaní a vtačili se do bytu [redacted] říkal, že chce drogy. Napadl jejího syna v koupelně, sama u toho nebyla, stála v chodbě. Pak šel [redacted] do bytu, čemuž chtěla zabránit. [redacted] ji chytil za zápěstí a způsobil jí zlomeninu, s čímž byla v pracovní neschopnosti do března. Přijela policie, odvezl ho, ale když jej pustila, opět se do bytu vrátil. Pak již z bytu nevyšla, slyšela, jak obžalovaný kope do dveří.

5. Svědkyně [redacted] vypověděla, že na Silvestra přišli obžalovaní, oba byli opilí. Sama vběhla do bytu k [redacted] a viděla, jak [redacted] drží [redacted] pod krkem, natlačil jej do koupelny na pračku. [redacted] mu dával facky, [redacted] měl zranění pod okem. Pani [redacted] říkala, že zavolá policii, [redacted] ji chytil za ruku – za levé zápěstí – a odstrčil ji. Rekla mu, ať odejde z domu, ale asi za 2 hodiny se zase vrátil, dobýval se k ní do bytu, měl klíče, napadl ji a rozbil dveře. Když odjela za babičkou do [redacted] obžalovaný [redacted] přijel za ní, nadával jí a následně odcizil klíč od vrat. Je pravda, že šel za ní opět do bytu dne 2. 1. 2019 odpoledne, dveře byly poškozené. Škodu musela uhradit, dostala také výpověď z nájmu bytu.

6. Svědek [redacted] uvedl, že s obžalovaným [redacted] se zná, nikdy spolu neměli žádné spory. Na Silvestra došlo k potyčce, neví, z jakého důvodu, byl opilý. Když obžalovaní přišli,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

otevřel dveře a oni se dožadovali vstupu do bytu. Říkali něco o drogách, ale s tím nemá nic společného. Vnikli do bytu a natlačili jej do koupelny. Zranění své matky neviděl, byl v koupelně. Asi jí ho způsobil [redacted] když se je snažila vytláčit z bytu. Neví, kdo mu způsobil zranění pod okem, nepamatuje si to s ohledem na vypitý alkohol.

7. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení **svědkyně** [redacted] se zjišťuje, že tato bydlela v bytě na [redacted] ulici čp. [redacted]. Na Nový rok 2019 kolem 14:30 hod. slyšela na chodbě hluk a u bytu paní [redacted] kde byla ona a její přítel a hádali se. Její přítel se ptal, zda nemá šroubovák, že se potřebuje dostat do bytu. Nic mu nedala a odešla pryč. Pak někdo volal policii. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení **svědka** [redacted] se zjišťuje, že na Silvestra 2018 bylo slyšet z bytu [redacted] a [redacted] hluk, jak se něco rozbíjí a kopání do dveří. Paní [redacted] volala policii. Poté zjistil poškozené vstupní dveře, něco rozbitého v bytě a údajně rozbitou pračku. [redacted] viděl venku před domem. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení **svědkyně** [redacted] bylo zjištěno, že této volala její vnučka [redacted] zda k ní může na Silvestra přijet i se synem, že má problémy s přítelem [redacted] který se opil a napadl ji, následně v bytě rozbil dvoje dveře. Po půlnoci k ní přišel obžalovaný [redacted] nejprve klepal, poté se začal dožadovat vstupu do baráku, křičel a nadával jim. Pak odcizil klíč od vrat a odjel. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení **svědka** [redacted] vyplývá, že mu dne 31. 12. 2018 volal pan [redacted] s tím, že přítel [redacted] vyvádí v domě, dne 1. 1. 2019 se opět pokusil vypáčit dveře od bytu. Škoda vznikla přibližně ve výši 25.000 Kč. Byla uhrazena poškozenou [redacted].

8. Ze **znaleckého posudku** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie **MUDr. Marty Říhové** týkajícího se obžalovaného [redacted] se zjišťuje, že obžalovaný netrpěl žádnou duševní chorobou. V době jednání se nacházel ve stavu opilosti středně těžké (1,6 promile). Dle výsledků zkoumání netrpí diagnózou závislosti na alkoholu, nejsou zde tedy podmínky pro uložení ochranného léčení psychiatrického či protitoxikomanického. V době jednání vzhledem k opilosti středně těžké byly u posuzovaného snižené ovládací a rozpoznávací schopnosti, stupeň snížení byl významný, jistě však nedošlo k úplnému vymizení. Do tohoto stavu se dostal obžalovaný vlastní vinou a se znalostí účinku efektu alkoholu na jeho stav. Ke stejnému závěru dospěl soud i na základě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie **MUDr. Marty Říhové** týkajícího se obžalovaného [redacted].
Ze **znaleckého posudku** v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství **MUDr. Zdeňka Šenkýře** týkajícího se zranění [redacted] se zjišťuje, že poškozená utrpěla dne 31. 12. 2018 nitrokloubní zlomeninu dolního konce levé vřetenní kosti s odlomením bodcovitého výběžku levé loketní kosti, kdy se jedná ze soudnělékařského hlediska o poranění těžké pro vážnou, delší dobu trvající poruchu zdraví, s obvyklou dobou léčeni kolem 8-10 týdnů, přičemž minimálně po dobu 6 týdnů bývá poškozený omezen v obvyklém způsobu života nemožností zatěžovat poraněnou končetinu. Je zde dále popsán mechanismus vzniku zranění.

9. Provedeny byly **důkazy listinné**, a to mj. úřední záznamy Policie ČR, protokoly o ohledání místa činu včetně náčrtků a fotodokumentace, záznamy o dechové zkoušce, úřední záznamy o zajištění osob, lékařské zprávy a rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti týkající se poškozené [redacted] informace o pozemku z katastru, odborná vyjádření, předávací protokol po ukončení nájmu, fotodokumentace na CD, zprávy k osobě obžalovaných, vyčíslení škody, volání na linku 158 na CD, smlouva o nájmu bytu včetně příloh, návrh na potrestání Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně sp. zn. 2 ZK 82/2019 včetně doručeky. Dále bylo ze spisové materie zjištěno, že obžalovaný [redacted] byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23. 4. 2019 č. j. 19 T 43/2019-53 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 4 měsíce se stanovením zkušební doby ve výměře 18 měsíců. Trestní příkaz nabyt dne 15. 5. 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

právní moci. Jinak nebyl obžalovaný [redacted] soudně projednáván, ani řešen pro přestupek v místě bydliště. Obžalovaný [redacted] byl v minulosti celkem pětkrát soudně projednáván, když poslední odsouzení jmenovaného je z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 20. 6. 2016 sp. zn. 6T 31/2016 ze zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přečinu a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 2 roky s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let za současného vyslovení dohledu. Dne 31. 1. 2019 byl trest změněn na odnětí svobody nepodmíněně, jak vyplývá z usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 11. 2018 č. j. 6T 31/2016 - 367. Dle opisu z evidence přestupků a dle zprávy Městského úřadu Tábor byl obžalovaný [redacted] opakovaně přestupkově projednáván, a to pro přestupky proti občanskému soužití a proti majetku.

10. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

11. Pokud jde o otázku viny obžalovaného [redacted] tento doznal jednání, jež mu bylo kladeno za vinu pod body 2) – 4) obžaloby. Popřel však v podstatě úplně skutkový děj popsany pod bodem 1) a dále krádež klíčů pod bodem 3) obžaloby. Obžalovaný [redacted] uvedl, že si údajně z inkriminovaného večera nic nepamatuje.

12. Ohledně bodu 1) obžaloby, [redacted] a [redacted] jsou usvědčováni v podstatě všemi provedenými důkazy. Snad z obavy před obžalovaným [redacted] toho nejméně soudu sdělil svědek – poškozený [redacted]. Ten odkázal na svoji opilost po požití lahve rumu a následnou ztrátu paměti. I on však obžalovaného [redacted] usvědčuje v tom smyslu, že se se svým společníkem domáhali vstupu do bytu a vnikli do něj bez souhlasu. Natlačili poškozeného do koupelny, na pračku a způsobili mu tržnou ránu pod okem. S ohledem na podrobnější výpověď svědka na úřední záznam z přípravného řízení stran jednání [redacted] se soud domnívá, že obžalovaný nevyprávěl o všem, co ví. V přípravném řízení jej usvědčoval zcela jmenovitě a především se s napadením posléze svěřoval matce, jak vyplývá z její výpovědi. [redacted] se každopádně domáhal drog, se kterými svědek [redacted] vůbec nechtěl být spojován, neboť je podmíněně propuštěn z výkonu trestu. Důvod konfliktu, uváděný obžalovaným [redacted] totiž že šel s [redacted] řešit klid a pořádek v domě (předtím, než zdemoloval byt své družce a fyzicky ji napadl) je tedy smyšlenkou obžalovaného.

Poněkud odvážnější byla matka poškozeného, svědkyně - poškozená [redacted] a také bývalá družka obžalovaného, poškozená [redacted] obžalované [redacted] a [redacted] usvědčuje s tím, že [redacted] chtěl po synovi skutečně drogy. [redacted] udeřil se synem o zem, syna natlačil do koupelny, mrštil s ním o pračku, přičemž došlo k poškození odpadní roury a nožiček topení. Takto jí své napadení líčil syn, tedy [redacted] syn měl rozseknutou levou tvář pod okem, říkal svědkyni, že mu to udělal [redacted] byl při incidentu spíše pasivnější. Do toho přišla sousedka [redacted] zkoušela si [redacted] odvést, ale neměla šanci. [redacted] vyrazil směrem do bytu, říkal, že pro někoho [redacted] drogy má a pro někoho ne, že chce drogy. Svědkyně [redacted] tomu chtěla zabránit. Obžalovaný snad ani nechtěl, ale chytil ji za ruku, zalomil ji zápěstí vzad a ruka křupla.

K výpovědi poškozené [redacted] přistupuje výpověď poškozené [redacted] tedy tehdejší družky obžalovaného [redacted]. Ta popisuje, že se obžalovaní [redacted] a [redacted] opili. [redacted] chtěl jít domů, [redacted] jej šel vyprovodit, šli na chodbu a „tam to začalo.“ Svědkyně vběhla do bytu k [redacted]. Tam se postrkoval [redacted] a [redacted] se [redacted] ho držel pod krkem. Natlačil jej na pračku, svědkyně viděla, že mu [redacted] dává facky. Pěstí mu

nedávna [redacted] měl pak zranění pod okem. Paní [redacted] říkala, že mají vypadnout, že zavolá policii. [redacted] ji chytil za levé zápěstí a odstrčil ji. Svědkyně tak viděla jednání obou obžalovaných, viděla [redacted] chytání poškozené [redacted] za zápěstí. Pouze neviděla, že by obžalovaný [redacted] zápěstí páčil dozadu a zápěstí jí tak zlomil. Podle znaleckého posudku soudního znalce MUDr. Zdeňka Šenkýře však k výše popisované zlomenině došlo právě při násilné dorzální flexi v zápěstí, ohnutí v zápěstí směrem k hřbetní straně předloktí a lze tedy podle znalce připustit, že k němu mohlo dojít tak, jak uvádí poškozená [redacted]. Tj. že byla chycena za levou ruku v zápěstí, která jí byla ohnuta do protisměru. Svědkyně [redacted] i soudu zalomení zápěstí předvedla. Nelze tedy pochybovat o tom, že obžalovaný [redacted] nehovoří pravdu a že zranění poškozené způsobil, a to nikoli zcela mimoděk, ale podle [redacted] v situaci, kdy poškozenou [redacted] odstrčil, neboť mu bránila v průchodu do bytu.

Nešlo tedy o jednání nedbalostního charakteru, ale v úmyslu eventuálním, jak se ostatně podává již v odůvodnění obžaloby. Soud nabyl ze způsobu podání dojmu, že vyjádření svědkyně [redacted] že obžalovaný ji „asi nechtěl“ zápěstí zlomit, bylo také motivováno jistým strachem z obžalovaného. V podstatě se však s ním lze ztotožnit. Přímým úmyslem obžalovaného nebylo zlomit poškozené zápěstí, ale způsobit jí zalomením ruky bolest, aby mohl vniknout do bytu. Proto se také tento úchop používá jako chvat sebeobrany.

Podle konstantní judikatury (např. Nejvyšší soud České republiky v usnesení ze dne 22. 1. 2008, sp. zn.: 6 Tdo 49/2008), postačí pro podřazení určitého jednání pachatele pod úmysl nepřímý fakt, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla následku, předvídanému trestním zákonem, zabránit. Soudní znalec došel k závěru, že ke zranění došlo k násilnému ohnutí v zápěstí směrem k předloktí. Obžalovaný [redacted] vzhledem ke své nadprůměrné výšce a fyzické síle mohl i při vynaložení menší námahy vyvinout značnou sílu, čehož si musel být vědom. Stejně jako toho, že poškozená [redacted] je nepoměrně fyzicky slabší, žena a to nikoliv mladého věku (v době skutku jí bylo 57 let). Věděl, že svým jednáním může způsobit i vážné zranění, tedy porušit zájem chráněný trestním zákonem, a musel s tím být srozuměn. Soud sice nepochybuje, že obžalovaný hluboce nepřemítal nad možnými důsledky svého jednání, musel si ale v obecném smyslu uvědomovat reálnou způsobilost svého jednání způsobit následek ve formě těžké újmy na zdraví. Protože jeho chvat směřoval k hrozbě zlomeniny zápěstí a k ní také v důsledku jeho jednání došlo.

Soud tedy neměl naprosto žádného důvodu korigovat použitou právní kvalifikaci. Je zcela přesvědčen, že věc byla žalována správně a že se obžaloba se nemýlí, když tvrdí, že šlo o jednání nikoli nedbalostní, ale vedené úmyslem nepřímým, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

13. Pokud jde o údajný alkoholový palimpsest, ztrátu paměti způsobenou intoxikací alkoholem u obžalovaného [redacted] on i obžalovaný [redacted] se podle znalkyně nacházeli pouze ve stavu středně těžké opilosti. Jejich rozpoznávací schopnosti byly sníženy významně, nebyly však vymizelé. Ať již je tvrzení obžalovaného [redacted] účelové (z čehož jej podezírá soud) či nikoliv, na jeho trestní odpovědnosti to nemění ničeho.

Zatímco tedy obžalovaný [redacted] bezpůsobil napadením [redacted] ani lehkou újmu na zdraví a byl tudíž odsouzen jen pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obžalovaný [redacted] způsobil [redacted] zranění s obvyklou dobou léčení kolem 8 až 10 týdnů. Tedy delší dobu trvající poruchu zdraví a tudíž, dle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, těžkou újmu na zdraví. Naplnil tedy po objektivní a subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku.

Stejně jako [redacted] spáchal i on (ve smyslu § 116 trestního zákoníku) pokračující útok přečinu podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a nadto pokračující útok přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Celková škoda útoky pod body 1, 2 a 4) výroku

rozsudku totiž činila 6 450 Kč a přesáhla tak hranici škody nikoli nepatrné, ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku.

13. Pokud jde o samostatné jednání obžalovaného [REDAKCE] pod body 2) – 4) obžaloby, zde je situace jednodušší v tom smyslu, že je obžalovaný nepopírá. Doznává se k němu a lituje jej, s výjimkou krádeže klíču bez hodnoty, k níž došlo nepochybně také, ale která nebyla znakem skutkové podstaty žádného ze žalovaných skutků.

Ohledně bodů 2) a 3) obžaloby je usvědčován primárně poškozenou [REDAKCE]. Po incidentu v bytě [REDAKCE] obžalovanému řekla, odejde pryč z domu. On šel, za dvě hodiny se vrátil, odemkl si vlastními klíči. Nejprve se choval slušně, krátce poté však „do něj vlítl vztek.“ V přítomnosti syna vzal stůl, převrátil jej a hodil na zem. Stolem poškodil kuchyňskou linku, atp. Svědkyně popisuje dále jednání pod bodem 3), jímž obžalovaný v [REDAKCE] spáchal dílčí útok pokračujícího přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, kdy vnikl na pozemek její babičky, rozbil zde kachličku (fotografie č. 10. na čl. 135 spisu), nadával jim, odcizil klíč a zmizel. Obdobně věc líčí její babička [REDAKCE]. Doma pak našla poškozená poničený zámek, škodu musela uhradit a dostala výpověď. Bod 2) a 4) obžaloby se prokazuje dále výpovědí majitele objektu [REDAKCE] kdy na Silvestra 2018 poškozenému volal správce domu [REDAKCE] že obžalovaný v domě vyvádí a rozbíjí zařízení. Na Nový rok 2019 volal svědek [REDAKCE] opět, že se obžalovaný pokusil vrpáčit dveře do bytu. Obdobně vypovídá svědek [REDAKCE] a především svědkyně [REDAKCE]. Která slyšela na Nový rok kolem 14.30 hodin hluk z chodby domu, silné rány a mlácení do dveří. Přes zábradlí viděla v patře u bytu [REDAKCE] jejího přítele, tj. obžalovaného, s nějakým [REDAKCE]. Obžalovaný se jí ptal, zda nemá nějaký šroubovák, že by se potřeboval dostat dovnitř do bytu. Hluk slyšela i nadále, pak někdo zavolal policii. Obžalovaný [REDAKCE] je dále usvědčován ohlednáními z místa činu a fotodokumentací. O jeho vině žalovanými skutky tedy není pochyb. Pod bodem 3) tím, že vnikl, resp. se pod bodem 4) pokusil vniknout, do obydlí jiného za užití násilí, spáchal dílčí útoky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 a pod body 2) a 4) výroku o vině dílčí útoky přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku.

III. Výroky o trestech a o náhradě škody

14. Obžalovanému [REDAKCE] polehčuje doznání u bodů 2) až 4) obžaloby, kdy nad svým jednáním i vyslovil lítost. Nesvědčí mu doznání ohledně nejzávažnějšího protiprávního jednání, popsaného pod bodem 1) obžaloby, které zcela popírá, včetně i jen uchopení poškozené [REDAKCE].

Dále v jeho neprospěch hovoří fakt, že spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku) a především mu přitěžuje předchozí recidiva. Obžalovaný byl ve svých 27. letech pětikrát soudně projednáván pro různorodou trestnou činnost. K rozhodnutím z let 2009 až 2015 se sice již nepřihlíží. Z pohledu ust. § 42 písm. p) trestního zákoníku je však obecným i speciálním recidivistou, neboť v současné době vykonává původně podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání dvou let. Ten mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 20. 6. 2016, č. j. 6 T 31/2016-236. A to mj. pro zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku a dále pro výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. I když zde nešlo o způsobem provedení, pohnutkou i použitou právní kvalifikací o zcela shodný trestný čin, nelze přehlédnout po právní moci tohoto rozhodnutí byl - v letech 2017 až 2018 - osmkrát projednáván pro přestupky. A to proti majetku, resp. občanskému soužití, jichž se dopustil mj. opakovaným úmyslným fyzickým napadáním jiných osob a v jednom případě i poškození dveří (viz osobní výkazy na čl. 243 a usnesení a rozsudek na čl. 281 a 283 a násl. spisu).

Soud považuje obžalovaného pro jeho násilnické sklony za již vážně narušenou a pro své okolí nebezpečnou osobu. V projednávané věci obžalovaný postupně napadl v krátkém čase tři lidi, včetně starší ženy a dále i své družky. Tuto bez následků, ale před jejím dítětem. Družce současně

bezdůvodně rozbil byt a připravil ji o bydlení. Nadto musela [redacted] podle poškozeného [redacted] tomuto uhradit 25 000 Kč na náhradě škody z kauce a ještě dopláct. Obžalovaný přitom jednal v podstatě z opileckého rozmaru, bez jakékoliv vnější příčiny. Nešlo o žádný vzájemný konflikt, ale jednostrannou agresi, na své družce si zřejmě „vybil vztek.“ Jeho jednání v projednávané věci i v předchozích letech je pro soud zcela neakceptovatelné a nesvědčí o výchovném působení dosud uložených trestů.

15. Obžalovanému [redacted] byl tudíž, v sazbě 3 až 10 let odnětí svobody, ukládán nepodmíněný trest ve výměře 3 roky a 9 měsíců. Tedy stále při spodní hranici zákonného rozpětí, s ohledem na polehčující okolnosti a zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice mírnějšího typu, tedy s ostrahou. Současně mu bylo uloženo, postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu, uhradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky náklady na léčení ve výši 1 765 Kč. Poškozený [redacted] byl podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkázan na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť škoda mu byla i podle jeho vlastních slov uhrazena poškozenou [redacted].

16. Obžalovaný [redacted] spáchal projednávaný skutek dříve, než byl odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. A to trestním příkazem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23. 4. 2019 č. j. 19T 43/2019 – 53, k trestu odnětí svobody ve výměře 4 měsíců, odloženému na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Krom tohoto odsouzení je osobou zcela bezúhonnou. Nesvědčí mu sice doznání, avšak dopustil se pouze méně závažného přečinu dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Bvť i on se podílel na násilném jednání obžalovaného [redacted] tím, že napadl poškozeného [redacted] jeho počínání nevedlo k nijak závažným násilnostem. Mimoto skončilo v odpoledních hodinách na Silvestra 2018 a dále nepokračovalo. Podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku mírně mu byl ukládán trest v dolní ¼ zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu vyměřenou v dolní třetině zákonného rozpětí.

Současně mu byla stanovena oproti trestnímu příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. 19T 43/2019 – 53 přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby hradit výživné běžné a podle svých sil uhradit výživné dlužné. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně a na něj navazující rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ě c h** vyhotoveních.

Tábor 8. ledna 2020

Mgt. Martin Prokop v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a trestu právní moci dne 25.02.2020 (Čonka Marián), ve výroku o vině a trestu právní moci dne 13.05.2020 (Katona Josef). Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 03.06.2020.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 13. 5. 2020 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 8. 1. 2020, č.j. 3 T 136/2019-294, podal

obžalovaný [REDAKCE] narozen [REDAKCE] v Táboře, nezaměstnaný, trvale bytem [REDAKCE] toho času ve výkonu trestu odnětí svobody [REDAKCE]

a rozhodl o něm

t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [REDAKCE] pod bodem ad 1/ uznán vinným zločinem těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, pod body ad 1/, 3/ a 4/ přčinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku dílem dokonáným, dílem nedokonáným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Pod body ad 1/, 2/ a 4/ napadeného rozsudku obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným i přčinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Zločinu pod bodem ad 1/ se měl obžalovaný [REDAKCE] dopustit společně s [REDAKCE] ohledně něhož rozsudek nabyl právní moci, a to jednáním, které konkretizováno na straně 1 – 2 napadeného rozsudku. Ostatních přčinů se obžalovaný [REDAKCE] dopustil sám, a to skutky, které vymezeny ve výrokové části napadeného rozsudku na jeho straně 2.
2. Obžalovaný [REDAKCE] byl soudem I. stupně odsouzen podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let a 9 měsíců nepodmíněně, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně CR, Orlická 4/2002, 130 00 Praha 3, IČ: 41197518, částku 1 765 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený [REDAKCE] narozen [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] odkázán se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Rozsudek soudu I. stupně ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] právní moci nenabyl, neboť ihned po jeho vyhlášení proti němu podal tento obžalovaný odvolání do výroku o vině i trestu. Jeho odvolání bylo následně písemně zdůvodněno jeho obhájcem. Obžalovaný má za to, že napadený rozsudek je stížen vadami stran výroku, kterým byl uznán vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Vady rozsudku obžalovaný spatřuje zejména v nejasnostech skutkových zjištění týkajících se napadené části rozsudku, resp. v tom, že se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Dle obžalovaného napadenou částí rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Sebová.

zákona. Obžalovaný má oproti soudu I. stupně za to, že nebylo prokázáno, že by jeho jednání, kterým způsobil svědkyni [REDAKCE] zlomeninu zápěstí, úmyslně směřovalo ke způsobení této nepochybně těžké újmy na zdraví. Ke spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku totiž nestačí, že pachatel jednal úmyslně, tj. úmyslně vykonal něco, co způsobilo těžké ublížení na zdraví, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl směřoval ke způsobení následku uvedeného v tomto ustanovení, tj. ke způsobení těžkého ublížení na zdraví (odkaz na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5 Tz 20/2001 ze dne 7. 2. 2001).

5. Obžalovaný [REDAKCE] upozorňuje, že svědkyně [REDAKCE] popsala v rámci své výpovědi před soudem jeho jednání následujícím způsobem: „Nevím, co [REDAKCE] říkal, něco v tom smyslu, že pro někoho drogy má a pro někoho ne, že chce od něj drogy, že snad prodává drogy. Já jsem tomu chtěla zabránit, stáli jsme proti sobě, koukali na sebe, já si myslím, že ani nechtěl, jen mě prostě chytil za ruku, nic jiného se nestalo, jenom že ta ruka křupla“. Dále svědkyně uvedla, že: „Já jsem nepopisovala, že jsem byla napadena sousedem, já jsem se ho snažila vytlačit z bytu a on mě jenom chytil za ruku“.
6. Podle výpovědi svědkyně tedy došlo ke zlomenině zápěstí její ruky za situace, kdy se snažila obžalovaného [REDAKCE] vytlačit z bytu a on jí přitom chytil za ruku, a nikoliv tak, že by obžalovaný měl chtít svědkyni úmyslně způsobit bolest zalomením její ruky, aby mohl vniknout do bytu, jak je popisováno v odůvodnění napadeného rozsudku. S ohledem na způsob jednání obžalovaného [REDAKCE] tak jak jej popsala svědkyně [REDAKCE] je zřejmé, že obžalovaný nebyl srozuměn s tím, že by mohl svědkyni způsobit následek v podobě těžké újmy na zdraví. Obžalovaný [REDAKCE] mohl patrně předpokládat, že svým jednáním může svědkyni způsobit újmu na zdraví, s ohledem na způsob jeho jednání však nemohl být srozuměn s tím, že dojde ke způsobení těžké újmy na zdraví, nejednal tedy ve vztahu ke způsobení následku ani v nepřímém úmyslu.
7. S ohledem na výše uvedené obžalovaný [REDAKCE] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku, kterým byl shledán vinným ze spáchání zločinu ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, zrušil a rozhodl ve věci tak, že se v této části obžaloby zprošťuje, popřípadě aby věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání.
8. Ve veřejném zasedání konaném dne 13. 5. 2020, poté co byl obžalovaný poučen o svých zákonných právech a poté, co podala předsedkyně senátu zprávu o stavu věci a konstatovala napadený rozsudek, obhájce obžalovaného v plném rozsahu odkázal na písemně zpracované odvolání, které je založeno v trestním spise na č. l. 305-306 trestního spisu včetně závěrečného návrhu, jak by mělo být odvolacím soudem ve věci rozhodnuto. Obhájce obžalovaného neucínil ve věci dalších návrhů na doplnění dokazování.
9. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře v reakci na odvolání obžalovaného uvedla, že tento v podstatě namítá absenci subjektivní stránky, tedy úmyslu, ve vztahu k trestnému činu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Státní zástupkyně v tomto ohledu plně odkázala na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně, který se touto problematikou poměrně podrobně a důkladně zabývá. Z okolností případu a z následků jednání obžalovaného lze jednoznačně dovodit v daném případě jednání v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 písm. b) trestního zákoníku, nikoli tvrzené jednání nedbalostního charakteru. Soudem užitá právní kvalifikace naprosto koresponduje s provedenými důkazy, tak i se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství. Státní zástupkyně připomněla, že obžalovaný spáchal trestnou činnost ve zkušební době podmíněného odsouzení pro obdobnou trestnou činnost (rovněž fyzické napadení). Uložený trest je proto naprosto přiměřený jak charakteru trestné činnosti, tak i osobě obžalovaného. Za situace, kdy státní zástupkyně neucínila ve věci dalších návrhů na doplnění dokazování, navrhla, aby odvolání obžalovaného bylo podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.
10. Dokazování v rámci veřejného zasedání doplněno toliko o konstatování zcela aktuálního opisu rejstříku trestu obžalovaného, který je založen na č. l. 311 trestního spisu. K provedenému

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

dukazu listinné povahy se obžalovaný vyjádřil v tom směru, že předpokládaný výstup z výkonu trestu odnětí svobody má v roce 2021.

11. Poté co bylo předsedkyní senátu prohlášeno dokazování za skončené, obhájce obžalovaného v rámci konečného návrhu připomněl, že obžalovaný napadl rozsudek soudu I. stupně pouze z jediného důvodu, kdy nesouhlasí s tím, jak soud I. stupně posoudil otázku naplnění subjektivní stránky trestného činu těžkého ublížení na zdraví. Soud I. stupně se velmi podrobně zabýval důkazní situací, avšak jaksi pominul obsah výpovědi svědkyně [REDAKCE] tak jak ji učinila u hlavního líčení. Z této výpovědi obhájcem opětovně citováno. Není to tedy tak, že by obžalovaný nějakým způsobem páčil nebo kroutil rukou poškozené, on ji uchopil, to ano, jistě v tomto kontextu on tam neměl co dělat, on byl ten, kdo tam byl agresorem, on byl ten, kdo porušoval zákon, to je jistě pravda. Nicméně se však nesnažil vědomě způsobit bolest a ublížit poškozené a způsobit jí těžkou újmu na zdraví. Naopak je to tak, že poškozená v okamžiku, kdy obžalovaný jí neoprávněně a protiprávně chytil za ruku, tak potom začala tlačit proti němu. V tuto chvíli došlo ke zlomenině, k těžkému následku. Ze všech těchto okolností tedy vyplývá, že se nemůže jednat o nepřímý úmysl ve vztahu ke způsobenému následku, tedy těžké újme na zdraví. Obhájce obžalovaného proto navrhl, aby k odvolání obžalovaného byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o vině pod bodem ad 1) a nově bylo ve věci rozhodnuto tak, že obžalovaný bude v této části obžaloby zproštěn, popřípadě se navrhuje, aby byla věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
12. Státní zástupkyně odkázala na konečný návrh, který učinila v předchozím přednesu.
13. Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že v době, kdy se vše stalo, byl opilý, ovládal jej alkohol. Vše mu je moc líto.
14. Krajský soud jako soud odvolací z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně v dotčeném výroku o vině pod bodem ad 1) napadeného rozsudku a taktéž i ve výroku o uloženém trestu, přezkumu podrobil taktéž i zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozsudku předcházelo. Byl také povinen přihlédnout k tomu, zda řízení nebo samotný rozsudek netrpí vadami, které podaným odvoláním obžalovaného vytýkány nebyly. Z důvodu níže rozebraných vyhodnotil odvolání obžalovaného [REDAKCE] jako nedůvodné. Stalo se tak proto, že podané odvolání je z větší části opakováním tvrzení a závěrů, které odvolatel uplatnil již v průběhu hlavního líčení před soudem I. stupně a ten se s nimi zcela správným, přiléhavým a především zákonným způsobem vypořádal v odůvodňující části napadeného rozsudku.
15. V prvé řadě odvolací soud sděluje, že v celém průběhu trestního řízení neshledal žádný procesní lapsus, který by svědčil o porušení procesních norem. V dané trestní věci bylo správně rozhodováno ve formě senátní, Okresním soudem v Táboře bylo v plném rozsahu respektováno právo obžalovaného [REDAKCE] na obhajobu. Procesní soud ve věci konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhutí několik hlavních líčení, v jejichž průběhu zcela prokazatelně poskytl obžalovanému patřičný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu a k důkazům o nich, v ostatních směrech pak plně šetřil jeho zákonem zakotvená práva. Odvolací soud tedy může potvrdit, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, netrpí takovými vadami, které by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a které by mohly negativně ovlivnit správnost a především zákonnost napadeného rozsudku. Ze strany odvolacího soudu tedy nebyly zjištěny žádné vady, které by mohly vést ke zrušení rozsudku z důvodů rozvedených v ust. § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
16. Co se týče důkazního rámce, odvolací soud konstatuje, že procesní soud v dané trestní věci provedl reálně dostupné důkazy ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a vytvořil si tak patřičnou důkazní základnu pro věcně správné a spravedlivé meritoriální rozhodnutí o vině obžalovaného [REDAKCE]. Lze tvrdit, že podstatné důkazy potřebné pro zjištění, zda se staly žalované skutky, v nichž ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Sebová.

spatřovány pod bodem ad 1) zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, pod body ad 1), 3) a 4) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jakožto i pod bodem ad 1), 2) a 4) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, a zda je spáchal právě obžalovaný [redacted] byly opatřeny již v průběhu přípravného řízení a posléze zcela řádným a především zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. V rámci dosti rozsáhlého dokazování při rozhodování o vině obžalovaného [redacted] vycházel procesní soud jednak z výpovědi samotného odvolatele a spoluobžalovaného [redacted] z výpovědí svědků [redacted]

Důkazně čerpáno i z úředních záznamů o podaném vysvětlení [redacted] [redacted] ze závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl na obžalovaného [redacted] vypracován soudním znalce MUDr. Martou Říhovou, dále ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který vypracován ve vztahu k bodu ad 1) napadeného rozsudku soudním znalcem MUDr. Zdeňkem Šenkýřem. Úřední záznamy o podaných vysvětleních, stejně tak oba znalecké posudky byly podle příslušných ustanovení trestního řádu v průběhu hlavního líčení se souhlasem stran řízení čteny ve smyslu ust. § 211 odst. 6 trestního řádu, § 211 odst. 5 trestního řádu. Důkazně bylo čerpáno i z důkazů listinné povahy, které specifikovány v protokole o konaném hlavním líčení ze dne 20. 11. 2019 a 8. 1. 2020. Provedeny byly procesní formou i osobní výkazy obžalovaného [redacted]

17. Odvolací soud po výčtu provedených důkazů zastává názor, že procesní soud provedl dostatek důkazů a získal tak kompletní a vyčerpávající důkazní rámec pro své pozdější rozhodnutí. Odvolací soud je přesvědčen, že soud procesní naplnil veškeré požadavky kladené na rozsah dokazování v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Lze tedy tvrdit, že procesním soudem byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé.
18. S ohledem na shora vyslovené se proto odvolací soud zaměřil na to, zda hodnocení důkazů provedených před soudem I. stupně odpovídá požadavkům na něj kladeným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Odvolací soud zastává stanovisko, že Okresní soud v Táboře veškeré ve věci provedené důkazy hodnotil striktně ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů tak, jak ji upravuje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách, a to podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud Okresní soud v Táboře tedy dostal své zákonné povinnosti, proti jeho způsobu hodnocení důkazů a na jeho základě učiněných skutkových závěrů nelze mít žádných námitek. Nutno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku, vztahující se k závěrům o vině obžalovaného výše konkretizovaným zločinem a dvěma přečiny, je naprosto logické a zcela vyčerpávající. Z pohledu odvolacího soudu soud I. stupně zcela pečlivě rozebírá jednotlivé provedené důkazy a z informací z nich plynoucích vyvozuje naprosto správné a pochybnosti nezbuzující závěry. S ohledem na to, že dokazování v této věci lze považovat opravdu za kompletní, je ve smyslu § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud hodnocením provedených důkazů tak, jak je učinil soud nalézací, vázán. Jakkoli je ze strany obžalovaného [redacted] namítáno, že Okresní soud v Táboře provedl především k jím napadenému výroku o vině pod bodem ad 1) rozsudku hodnocení důkazů zcela nesprávným způsobem, krajský soud v žádném případě tento jeho názor nesdílí. Procesní soud se totiž náležitým způsobem vypořádal se všemi okolnostmi, které z dokazování vyplynuly, s největší pečlivostí se zabíral vypovídací hodnotou a důkazní silou každého z provedených důkazů. Odvolací soud v této souvislosti připomíná, že v případě odvolání obžalovaného jde o opakovanou argumentaci, které bylo užito již v řízení před soudem I. stupně, kdy odkazováno na závěrečnou řeč obhájce obžalovaného, která zanesena v protokole o konaném hlavním líčení dne 8. 1. 2020. Okresní soud v Táboře se však

v napadeném rozsudku zcela dostatečným a především zákonným způsobem s touto argumentací vypořádal.

19. Odvolací soud si proto dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky procesní soud právě ve vztahu k namítanému výroku o vině pod bodem ad 1) napadeného rozsudku, tedy jednání, které mj. kvalifikováno jako zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, vyjádřil v dostatečně podrobném a nanejvýš přiléhavém odůvodnění napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěru o vině obžalovaného všemi trestnými činy vyhovuje všem požadavkům § 125 trestního řádu, na které lze prakticky v plném rozsahu odkázat. V tomto odůvodnění je v dostatečné míře a především správným způsobem prezentován obsah provedených důkazů a je v něm zcela zřetelně a výstižně vyloženo, které skutečnosti byly vzaty nalézacím soudem za prokázané a především jasně označil důkazní prostředky, o které své rozhodnutí, konkrétně o vině nejpřísněji trestným činem žalovaným podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku opírá, i z jakých důvodů má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného [REDAKCE] že nebyl srozuměn s tím, že by mohl poškozené [REDAKCE] způsobit svým jednáním následek v podobě těžké újmy na zdraví.
20. Vzhledem k ucelené důkazní situaci po přihlédnutí k samotnému charakteru trestné činnosti, záleželo správné rozhodnutí o vině obžalovaného [REDAKCE] především ve vztahu k namítanému bodu ad 1) napadeného rozsudku, na pečlivém vyhodnocení každého důkazu i celého souhrnu důkazů, přičemž z odůvodnění napadeného rozsudku je zcela evidentní, že vnitřní přesvědčení soudu o vině tohoto obžalovaného nebylo výsledkem nějaké libovůle, ale opírá se o všestranné a logické zhodnocení důkazů provedených před soudem a jejich vzájemných souvislostí. Odvolací soud je nucen proto znovu zopakovat, že způsob, jímž soud I. stupně hodnotil důkazy, a skutkové závěry o vině obžalovaného zločinem těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, které z provedených důkazů vyvodil, odpovídají zákonným požadavkům na provádění a hodnocení důkazů. Ničeho proto nelze vytknout, jak již ostatně shora uvedeno, skutkovým zjištěním, která soud I. stupně učinil. Odvolací soud dále nemá naprosto žádných výhrad ani k soudem I. stupně užití právní kvalifikaci, když dovodil, že jednání obžalovaného [REDAKCE] konkretizované pod bodem ad 1) napadeného rozsudku vykazuje jak po subjektivní, tak i objektivní stránce všechny zákonem předpokládané znaky právě zločinu podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Ostatně právnímu posouzení tohoto jednání věnuje v odůvodňující části napadeného rozsudku procesní soud náležitý prostor a velmi podrobně se k němu vyjadřuje (strana 6-7). Odvolací soud se s jeho úvahami naprosto ztotožňuje a zcela odmítá názor obžalovaného, že v jeho případě zákonné znaky žalovaného přečinu podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku nebyly naplněny a z tohoto důvodu nemůže být jeho jednání považováno za trestné, na což by měl soud reagovat v podobě zproštění obžaloby pro tento zločin.
21. V této souvislosti odvolací soud sděluje, že nad rámec odůvodnění soudu I. stupně vztahujícího se k právní kvalifikaci podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku dodává, že zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Podle § 15 odst. 1 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý). Způsobení těžké újmy na zdraví je pak jakékoli jednání, jehož následkem je těžká újma na zdraví. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednání jednorázové nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížení na zdraví musí být v příčinné souvislosti s jednáním pachatele. Těžká újma na zdraví je pak definována v § 122 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého je tato újma na zdraví vymezena dvěma podmínkami, a to, že je to jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, které je zároveň některým z taxativně uvedených případů, mezi které patří i delší dobu trvající porucha zdraví (§ 122 odst. 2 písm. i) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

zákoníku). Při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o jiné vážné onemocnění, které postižený pocítuje jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života, tato porucha zdraví musí mít delší trvání, což trestní zákoník v § 122 odst. 2 písm. i) vyjadřuje slovy „delší dobu trvající porucha zdraví“. Trvání poruchy zdraví při těžké újmě na zdraví může být delší nebo i kratší než je v soudní praxi vžitá hranice 6 týdnů, a to podle povahy poruchy zdraví a příznaků, které jí doprovázejí. Správné závěry o tom, jakou povahu má těžká újma na zdraví nebo jaké nebezpečí pro napadeného z útoku pachatele hrozilo, může soud učinit jen na základě lékařského nálezu nebo posudku. Samotný závěr, zda v konkrétním případě došlo k těžké újmě na zdraví či jen ublížení na zdraví, je však závěrem právním, který přísluší učinit soudu, a nikoli znalci.

22. K naplnění subjektivní stránky zvláště závažného zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku nestačí, že pachatel jednal úmyslně, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl ve smyslu § 15 trestního zákoníku směřoval ke způsobení následku těžké újmy na zdraví. Na úmysl konkrétního obviněného je třeba při absenci jeho plného doznání usuzovat z konkrétních zjištěných skutečností, zejména pak z mechanismu vedení útoku, jeho intenzity, délky jeho trvání, toho, do jakých částí těla byl útok směřován. V tomto konkrétním případě vzhledem k použitému mechanismu útoku, kdy obžalovaný jako osoba mužského pohlaví, většího vzrůstu a silnější postavy zcela prokazatelně uchopil za levou ruku v oblasti zápěstí poškozenou [redacted] a ruku ohnul do protisměru, neshledává odvolací soud na závěrech soudu I. stupně stran posuzovaného jednání obžalovaného [redacted] jako zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku žádných nesrovnalostí. Ve vztahu k subjektivní stránce uvedeného trestného činu lze uvést, že s ohledem na konkrétní jednání obžalovaného [redacted] lze usuzovat na jeho přinejmenším srozumění s hrozícím následkem ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Soudní znalec podávající v dané trestní věci znalecký posudek na mechanismus vzniku zranění poškozené [redacted] se vyjádřil zcela jasně, tedy že ke zranění poškozené došlo násilným ohnutím ruky v zápěstí směrem k předloktí. Je proto správný závěr procesního soudu, že obžalovaný [redacted] s ohledem na svoji nadprůměrnou výšku a fyzickou sílu, mohl i při vynaložení menší námahy vyvinout značnou sílu, čehož si musel být vědom. Stejně si musel být vědom i toho, že poškozená je fyzicky slabší žena nikoli mladého věku (v době skutku jí bylo 57 let). Musel být tedy přinejmenším srozuměn s tím, že svým jednáním vůči ní za užití síly může způsobit i vážné zranění, musel si uvědomovat reálnou možnost svým jednáním způsobit poškozené následek ve formě těžké újmy na zdraví. Za situace, kdy obžalovaný [redacted] způsobil [redacted] svým protiprávním jednáním nitrokloubní zlomeninu dolního konce levé vretení kosti s odlomením bodcovitého výběžku levé loketní kosti, ze soudně lékařského hlediska jde jednoznačně o poranění těžké, pro vážnou, delší dobu trvající poruchu zdraví, s obvyklou dobou léčení kolem 8-10 týdnů, přičemž minimálně po dobu 6 týdnů byla poškozená omezena v obvyklém způsobu života nemožností zatěžovat poraněnou končetinu, v konkrétním případě svou levou ruku.
23. S ohledem na výklad shora uvedený proto odmítá odvolací soud důvody pro změnu soudem I. stupně nastavené právní kvalifikace ohledně jednání, které pod bodem ad 1) napadeného rozsudku právně kvalifikováno jako zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku. Neshledal ani zákonné důvody pro postup, který obžalovaným navrhován, tedy zproštění obžaloby pro tento zločin.
24. Závěry o vině obžalovaného všemi žalovanými trestnými činy považuje tedy odvolací soud za zcela správné, za správnou označuje i soudem I. stupně užitou právní kvalifikaci. V této souvislosti odvolací soud sděluje, že nepokládá za nutné cokoli dalšího sdělovat, vyjma toho, co jím bylo řečeno k naplnění zákonných znaků zločinu podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, neboť vše podstatné bylo již soudem I. stupně dostatečným způsobem řečeno.

25. K otázce uloženého trestu pak nemá odvolací soud žádných zásadních připomínek, když považuje trest za správně zvolený, co do jeho druhu i výměry. Odvolací soud konstatuje, že u obžalovaného [REDAKCE] byly splněny veškeré zákonné parametry pro ukládání trestu úhrnného za podmínek daných § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud procesní soud podle zásad rozvedených v § 39 trestního zákoníku, po přihlédnutí ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, které lze na straně obžalovaného shledat, přistoupil k ukládání trestu nepodmíněného charakteru, nikterak nepochybil. S ohledem na bohatou trestní minulost obžalovaného [REDAKCE] který má bezesporu sklony k násilné trestné činnosti, a lze jej označit za osobu značně narušenou, kdy navíc se žalované trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, procesní soud zcela správně ukládal obžalovanému trest podle rozhodné trestní sazby dané § 145 odst. 1 trestního zákoníku a tento vyměřil ve zcela adekvátní délce v trvání 3 let a 9 měsíců, tedy mírně nad spodní hranici zákonného rozpětí. Takovýto trest co do zvoleného druhu a výměry nelze v případě obžalovaného [REDAKCE] vnímat jako trest nepřiměřený, nespravedlivý, odporující zákonu. Naopak jde o trest naprosto vyvážený, který je zcela adekvátní reakcí na neomluvitelné jednání obžalovaného, kterým porušil normy trestního práva. Důvody ke korekci, tedy zmírnění trestu nebyly ze strany odvolacího soudu shledány. Odvolací soud uzavírá, že žádného pochybení se nedopustil procesní soud ani ve výrocích, které jím byly učiněny v rámci adhezního řízení podle § 228 odst. 1 a § 229 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k poškozeným, a to Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a Janu Jindrovi.
26. Ze všech konstatovaných a zevrubněji rozebraných důvodů s odkazem na logické odůvodnění napadeného rozsudku, když odvolací soud nepřisvědčil argumentaci opravného prostředku obžalovaného [REDAKCE] vyvodil závěr, že s rozsudkem soudu I. stupně, jeho všemi napadenými výroky se lze v plné míře ztotožnit. Tudíž odvolání obžalovaného shledal nedůvodným a jako takové je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až d) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Sebová.

obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 13. 5. 2020

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu

Alice
Srbová
Digitálně podepsal
Alice Srbová
Datum: 2020.05.26
13:17:27 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.05.2020. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 01.06.2020.